

under Overvejelse at undersøge, om der ikke ogsaa indenfor Elektricitetskommissionen efterhaanden er kommet saadanne Forhold frem, at der maaske var Anledning til at se, om der ikke kunde spares noget, for at man kunde nedsætte Elektricitetsværkernes Afgifter til det mindst mulige. Man kan sige, at det er ikke store Ting, det drejer sig om, men der kan være andre Forhold, hvor noget lignende gør sig gældende, og efter mit Kendskab i de senere Aar til Elektricitetskommissionen tror jeg, at vi kunde staa os ved at forsøge navnlig at simplificere Kommissionens Arbejde. Jeg tror, at det er gaaet med Elektricitetskommissionen som med saa mange andre Institutioner, at der efterhaanden er gaaet lidt for meget Kontor i dem, jeg maa maaske ogsaa bruge et stærkere Udtryk og sige, at der er gaaet lidt for meget Bureaukrati i dem. Jeg har haft Lejlighed til at følge Kommissionens Arbejde gennem adskillige Aar og har gjort den Erfaring, at jo længere Tid der er gaaet, des mere bureaukratisk er den paa forskellig Maade blevet. Jeg henstiller, som sagt, til Trafikministeren at tage under alvorlig Overvejelse, hvad der kan gøres for at faa disse Afgifter, som for mange Elektricitetsværker er ret tyngende, bragt ned til det mindst mulige.

Hans Rasmussen: Forinden jeg gaar over til at berøre et Par Spørgsmaal delvis af lokal Interesse, ønsker jeg kort at udtale min Tilslutning til den ærede sidste Talers Bemærkninger om Spørgsmaalet, hvorledes Landbefolkningen ser paa den økonomiske Krise og de Midler, der skal anvendes for at ikke alt for meget skal slaas i Stykker i de vanskelige Tider, vi lever i. Efter mit Kendskab til Landbovælgerne gør den Opfattelse sig gældende, som det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, gjorde sig til Talsmand for, nemlig, at hvis der bliver slaaet alt for meget i Stykker, vil det komme til at svie til os alle sammen. Jeg tror, han har fuldstændig Ret deri, og at det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke har Ret i den noget snæversynede Opfattelse, som gik igennem hans Udtalelser.

Det første af de Spørgsmaal, jeg vil berøre, er Fordelingen af Afgifterne efter Loven om Motorkøretøjer. I en af Paragrafferne hedder det, at 8 pCt. af Afgiften skal fordeles mellem Købstæderne. Skønt denne Bestemmelse synes at være ganske klar og lige til, har dog den Afgørelse, som Ministeriet for offentlige Ar-

bejder har truffet, vakt Misfornøjelse i de bornholmske Købstæder, idet de efter denne Afgørelse ikke faar Del i de 8 pCt. Ærede Medlemmer vil erindre, at der i de sidste Dage af forrige Rigsdagssamling, da denne Lov var til Behandling, var noget Hastværk over den Behandling, og at den i sidste Øjeblik blev ændret noget, men efter den Affattelse, den saaledes fik i sidste Øjeblik, mente Købstæderne sig berettiget til at faa Andel i de 8 pCt. Dette er imidlertid ikke sket. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, har Ministeriet ved sin Afgørelse raadført sig med Skattedepartementet, som har svaret, at det maatte have sit Forblivende ved den Fremgangsmaade, der var anvendt i Henhold til den tidligere Lov, og at man ogsaa kunde finde Støtte for denne Opfattelse i Udtalelser under Lovens Behandling, specielt i Ordførernes Bemærkninger. Det forekommer mig imidlertid, at den Udtalelse, der er fremsat af Skattedepartementet, og som Ministeriet har sluttet sig til, er af en noget overfladisk Karakter, og i hvert Fald er Forholdet det, at de bornholmske Købstæder mener at have Grund til at være misfornøjede og ønsker, at det, der i saa Henseende er blevet afgjort, ikke maa være Ministeriets sidste Ord i denne Sag. Jeg vil henstille til Ministeriet at tage denne Sag op til fornyet Overvejelse, saaledes at man undgaar det Sagsanlæg, som de bornholmske Købstæder taler om, at de mulig i Fælleskab vil anlægge mod Ministeriet, hvis Fordelingen, saaledes som den er afgjort for det første Aars Vedkommende, oprettholdes.

Med det samme jeg taler om dette Spørgsmaal ud fra den bornholmske Opfattelse, jeg her har gjort mig til Talsmand for, vil jeg gerne have Lov til ganske kort overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder at udtale Haabet om, at han vil stille sig velvilligt til et Par Spørgsmaal, der vil komme til at foreligge for ham i en ret nær Fremtid. Det drejer sig om Bevillinger til de bornholmske Havne.

Det drejer sig for den enes Vedkommende ikke om store Beløb, for den andens Vedkommende vil det rimeligvis komme til at dreje sig om noget mere. Den første af de Havne, der vil komme til at ligge for, er Havnen ved det lille Fiskerleje Hellig Peder et lille Stykke Nord for Hasle, hvor der er vanskelige Besejlingsforhold, og hvor man bliver nødt til at foretage et mindre Arbejde, for at